

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 2 mei 2003 (05.05)
(OR. en)**

**8295/1/03
REV 1**

**CATS 20
USA 29**

DERUBRICERING

van document:	8295/03 CONFIDENTIEL EU
d.d.:	2 mei 2003
nieuwe rubricering:	GEEN RUBRICERING
Betreft :	Ontwerp-overeenkomsten tussen de Europese Unie en de VS betreffende uitlevering en rechtshulp

Hierbij gaat voor de delegaties de gederubriceerde versie van bovengenoemd document.

De tekst van dit document is identiek aan die van de voorgaande versie.

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 9 april 2003 (24.04)
(OR. en)**

8295/03

CONFIDENTIEL UE

**CATS 20
USA 29**

NOTA

van:	het voorzitterschap
aan:	het Comité van artikel 36/de Raad
Nr. vorig doc. :	6404/2/03 REV 2 CATS 11 USA 11 CONFIDENTIEL UE
Betreft :	Ontwerp-overeenkomsten tussen de EU en de VS betreffende uitlevering en rechtshulp

In de bijlage gaan voor de delegaties de teksten van de ontwerp-overeenkomsten zoals deze er uitzien na de onderhandelingsvergadering in Washington D.C. van 3 en 4 april 2003, alsmede de toelichting daarbij. Wijzigingen ten opzichte van de tekst in document 6404/02/03 REV 2 CATS 11 USA 11 CONFIDENTIEL UE zijn onderstreept. Geschrapte passages zijn aangegeven met [...]. Deze tekst wordt voorgelegd aan het Comité van artikel 36/het Coreper/de Raad, samen met een ontwerp-artikel 24 van het besluit inzake de ondertekening (zie doc. 8296/03 CATS 21 USA 30).

**ONTWERP-OVEREENKOMST BETREFFENDE UITLEVERING
TUSSEN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA
EN DE EUROPESE UNIE**

Inhoud

Preamble

Artikel 1 Voorwerp en doel

Artikel 2 Definities

Artikel 3 Toepassingsgebied van deze overeenkomst met betrekking
..... tot bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

Artikel 4 Feiten die tot uitlevering kunnen leiden

Artikel 5 Toezending en legalisering van stukken

Artikel 6 Toezending van verzoeken om voorlopige aanhouding

Artikel 7 Toezending van stukken na voorlopige aanhouding

Artikel 8 Aanvullende inlichtingen

Artikel 9 Tijdelijke overlevering

Artikel 10 Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

Artikel 11	Verkorte uitleveringsprocedures
Artikel 12	Doortocht
Artikel 13	Doodstraf
Artikel 14	Gevoelige informatie in een verzoek
Artikel 15	Overleg
Artikel 16	Toepassing in de tijd
Artikel 16 bis	Non-derogatie
Artikel 17	Toekomstige bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten
Artikel 18	Aanwijzing en kennisgeving
Artikel 19	Territoriale toepassing
Artikel 19 bis	Herziening
Artikel 20	Inwerkingtreding en opzegging
<u>Toelichting</u>	

De Verenigde Staten van Amerika en de Europese Unie,

Verlangend de samenwerking tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten van de Europese Unie verder te vergemakkelijken;

Verlangend de criminaliteit doeltreffender te bestrijden teneinde onze respectieve democratische samenlevingen en onze gemeenschappelijke waarden te beschermen;

Met inachtneming van de rechten van het individu en de rechtsstaat;

Indachtig de waarborgen die hun respectieve rechtsstelsels bieden inzake het recht op een eerlijke behandeling voor een uitgeleverde persoon, waaronder het recht te worden gevonnist door een onpartijdige rechtbank als vastgelegd in de wet;

Verlangende een verdrag te sluiten betreffende de uitlevering van daders van misdrijven,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1: Voorwerp en doel

De overeenkomstsluitende partijen verbinden zich ertoe in overeenstemming met de bepalingen van deze overeenkomst op het gebied van de betrekkingen tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten met betrekking tot de uitlevering van daders van misdrijven de samenwerking in verband met misdrijven die tot uitlevering kunnen leiden, te verbeteren.

Artikel 2: Definities

1. Onder "overeenkomstsluitende partijen" worden de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika verstaan.
2. Onder "lidstaat" wordt een lidstaat van de Europese Unie verstaan.
3. Onder "ministerie van Justitie" wordt ten aanzien van de Verenigde Staten van Amerika het "Department of Justice" van de Verenigde Staten verstaan, en ten aanzien van een lidstaat, zijn ministerie van Justitie, met dien verstande dat ten aanzien van een lidstaat waar de in de artikelen 3, 5, 6, 8 en 12 omschreven taken door de procureur-generaal worden vervuld, die autoriteit kan worden aangewezen om zodanige taken in plaats van het ministerie van Justitie uit te voeren in overeenstemming met artikel 18, tenzij de Verenigde Staten en de betrokken lidstaat ermee instemmen om een andere instantie aan te wijzen.

Artikel 3: Toepassingsgebied van deze overeenkomst met betrekking tot bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

1. De Verenigde Staten van Amerika en de Europese Unie krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgen dat deze overeenkomst met betrekking tot bilaterale uitleveringsverdragen die tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst, op de volgende wijze wordt toegepast:

- a) artikel 4 wordt toegepast in plaats van bilaterale verdragsbepalingen die uitlevering uitsluitend voor bepaalde, in een lijst opgenomen strafbare feiten toestaan;
- b) artikel 5 wordt toegepast in plaats van bilaterale verdragsbepalingen over de toezending, certificering, waarmerking of legalisering van een door de verzoekende staat toegezonden uitleveringsverzoek en stukken tot staving van een dergelijk verzoek;
- c) artikel 6 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen die de rechtstreekse toezending van verzoeken tot voorlopige aanhouding tussen het "Department of Justice" van de Verenigde Staten en het ministerie van Justitie van de betrokken lidstaat toestaan;
- d) artikel 7 wordt toegepast in aanvulling op bilaterale verdragsbepalingen over de toezending van het verzoek tot uitlevering;
- e) artikel 8 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de overlegging van aanvullende inlichtingen; indien bilaterale verdragsbepalingen het te gebruiken kanaal niet specificeren, wordt lid 2 daarvan tevens toegepast;
- f) artikel 9 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen die de tijdelijke overlevering toestaan van een persoon die wordt vervolgd of die een straf ondergaat in de aangezochte staat;
- g) artikel 10 wordt, behoudens andersluidende bepaling, toegepast in plaats van of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over beslissingen op de samenloop van verzoeken tot uitlevering van dezelfde persoon;
- h) artikel 11 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen die afstand van uitlevering of vereenvoudigde uitleveringsprocedures toestaan;

- i) artikel 12 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over doortocht; indien bilaterale verdragsbepalingen de toe te passen procedure ingeval van onvoorziene tussenlanding van een luchtvaartuig niet specificeren, wordt lid 3 daarvan tevens toegepast;
 - j) artikel 13 kan door de aangezochte staat worden toegepast in plaats van of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de doodstraf;
 - k) artikel 14 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de behandeling van gevoelige informatie in een verzoek.
2. a) De Europese Unie waarborgt krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie dat iedere lidstaat in een schriftelijk instrument tussen die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika bevestigt dat hij het van kracht zijnd bilateraal uitleveringsverdrag met de Verenigde Staten van Amerika op de in onderhavig artikel uiteengezette wijze zal toepassen.
- b) De Europese Unie waarborgt krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en die bilaterale betrekkingen onderhouden met de Verenigde Staten van Amerika, de onder a) bedoelde maatregelen nemen.
- c) De overeenkomstsluitende partijen beijveren zich om het onder b) omschreven proces te voltooien vóór, dan wel zo spoedig mogelijk na, de geplande toetreding van een nieuwe lidstaat. De Europese Unie stelt de Verenigde Staten in kennis van de datum van toetreding van nieuwe lidstaten.
3. Indien het in lid 2, onder b), bedoelde proces niet vóór de datum van toetreding is voltooid, zijn de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing in de betrekkingen tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken nieuwe lidstaat met ingang van de datum waarop zij elkaar en de Europese Unie in kennis hebben gesteld van de voltooiing van hun interne procedures die daartoe moeten leiden.

Artikel 4: Feiten die tot uitlevering kunnen leiden

1. Tot uitlevering kunnen leiden, feiten die bij de wet van de aangezochte en de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf met een maximum van meer dan een jaar of met een strengere straf. Tot uitlevering kunnen eveneens leiden, feiten die bestaan in poging of samenspanning tot, dan wel deelneming aan het plegen van een strafbaar feit dat tot uitlevering kan leiden. Indien het verzoek strekt tot de tenuitvoerlegging van de straf van een persoon die veroordeeld is voor een feit dat tot uitlevering kan leiden, moet het gedeelte van de vrijheidsstraf dat nog niet is ondergaan, ten minste vier maanden bedragen.
2. Indien uitlevering is toegestaan voor een feit dat tot uitlevering kan leiden, wordt zij tevens toegestaan voor ieder ander in het verzoek gespecificeerd strafbaar feit, indien laatstbedoeld feit strafbaar is gesteld met een vrijheidsstraf van een jaar of minder, mits aan alle andere voorwaarden voor uitlevering is voldaan.
3. Voor de toepassing van dit artikel wordt een feit beschouwd als een feit dat tot uitlevering kan leiden:
 - a) ongeacht of de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat het feit onder dezelfde categorie strafbare feiten rangschikken dan wel een feit met dezelfde termen aanduiden;
 - b) ongeacht of het een feit betreft waarvoor de federale wetgeving van de Verenigde Staten bewijs verlangt inzake bijvoorbeeld interstatelijk vervoer of het gebruik van de posten of andere voorzieningen voor de interstatelijke of buitenlandse handel, omdat zulks alleen dient om de rechtsmacht van een federaal rechtscollege van de Verenigde Staten vast te stellen; en
 - c) in strafzaken betreffende retributies of belastingen, douanerechten, valutacontrole en invoer en uitvoer van grondstoffen, ongeacht of de wetten van de verzoekende en de aangezochte staat in dezelfde soorten retributies of belastingen, douanerechten, dan wel controle van valuta of invoer en uitvoer van dezelfde soorten grondstoffen voorzien.

4. Indien het strafbare feit buiten het grondgebied van de verzoekende staat is begaan, wordt uitlevering, behoudens de andere toepasselijke voorwaarden voor uitlevering, toegestaan indien de wetten van de aangezochte staat voorzien in de bestraffing van een strafbaar feit dat in soortgelijke omstandigheden buiten zijn grondgebied wordt begaan. Indien de wetten van de aangezochte staat niet voorzien in de bestraffing van een strafbaar feit dat in soortgelijke omstandigheden buiten zijn grondgebied wordt begaan, kan de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat uitlevering naar eigen inzicht toestaan, mits aan alle andere toepasselijke voorwaarden voor uitlevering is voldaan.

Artikel 5: Toezending en legalisering van stukken

1. Verzoeken tot uitlevering en stukken tot staving van dergelijke verzoeken worden langs diplomatieke weg toegezonden, daaronder begrepen toezending zoals bepaald in artikel 7.
2. Stukken die voorzien zijn van het waarmerk of het zegel van het ministerie van Justitie of het ministerie of "Department" dat verantwoordelijk is voor buitenlandse zaken van de verzoekende staat worden in het kader van uitleveringsprocedures zonder nadere certificering, waarmerking of andere vorm van legalisering aanvaard in de aangezochte staat.

Artikel 6: Toezending van verzoeken om voorlopige aanhouding

Verzoeken tot voorlopige aanhouding kunnen, in plaats van langs diplomatieke weg, rechtstreeks tussen de ministeries van Justitie van de verzoekende en de aangezochte staat worden gedaan. Voor de toezending van zodanige verzoeken kan gebruik worden gemaakt van de diensten van de Internationale Criminele Politie-Organisatie (Interpol).

Artikel 7: Toezending van stukken na voorlopige aanhouding

1. Indien de persoon om wiens uitlevering wordt verzocht, door de aangezochte staat in voorlopige hechtenis is genomen, kan de verzoekende staat zich van de plicht om zijn verzoek tot uitlevering en de stukken tot staving daarvan langs diplomatieke weg toe te zenden overeenkomstig artikel 5, lid 1, kwijten door het verzoek en de stukken over te leggen aan de ambassade van de aangezochte staat in de verzoekende staat. In dat geval wordt de datum van ontvangst van zodanig verzoek door de ambassade beschouwd als de datum van ontvangst door de aangezochte staat ten behoeve van de toepassing van de termijn die uit hoofde van het toepasselijke uitleveringsverdrag in acht moet worden genomen om de persoon in hechtenis te kunnen houden.
2. Indien een lidstaat op de datum van ondertekening van deze Overeenkomst, ten gevolge van zijn vaste jurisprudentie of van zijn op die datum van toepassing zijnde interne rechtssysteem, de in lid 1 bedoelde maatregelen niet kan nemen, is dit artikel niet op hem van toepassing zolang die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika niet in een diplomatieke-notawisseling anderszins overeenkomen. ¹

Artikel 8: Aanvullende inlichtingen

1. Indien de aangezochte staat van oordeel is dat de inlichtingen die tot staving van het verzoek tot uitlevering zijn verstrekt, ontoereikend zijn om aan de voorwaarden van het toepasselijke uitleveringsverdrag te voldoen, kan deze staat van de verzoekende staat verlangen dat hij binnen een redelijke, door de aangezochte staat aan te geven termijn aanvullende inlichtingen verstrekt.
2. Dergelijke aanvullende inlichtingen kunnen rechtstreeks worden gevraagd en uitgewisseld tussen de ministeries van Justitie van de betrokken staten.

¹ Overeengekomen is dat de in dit lid vastgelegde voorwaarden alleen voor Duitsland gelden, dat heeft gewezen op de grote juridische problemen ten gevolge van zijn jurisprudentie. In het bilaterale instrument dat wordt uitgewisseld met Duitsland zal, in tegenstelling tot in het instrument met elke huidige en toekomstige lidstaat, geen melding worden gemaakt van de verplichting in artikel 7.

Artikel 9: Tijdelijke overlevering

1. Indien een verzoek tot uitlevering wordt ingewilligd ten aanzien van een persoon die in de aangezochte staat vervolgd wordt of een straf ondergaat, kan de aangezochte staat de gezochte persoon met het oog op vervolging tijdelijk aan de verzoekende staat overleveren.
2. De aldus overgeleverde persoon wordt in de verzoekende staat in hechtenis gehouden en wordt bij het afsluiten van de gerechtelijke behandeling van zijn zaak teruggevoerd naar de aangezochte staat overeenkomstig in onderling overleg tussen de verzoekende en de aangezochte staat vast te stellen voorwaarden. De tijd die op het grondgebied van die staat in hechtenis is doorgebracht in afwachting van vervolging in de verzoekende staat kan in mindering worden gebracht op de straf die nog moet worden ondergaan in de aangezochte staat.

Artikel 10: Samenloop van verzoeken tot uitlevering of overlevering

1. Indien de aangezochte staat, hetzij voor hetzelfde feit hetzij voor verschillende feiten, ten aanzien van dezelfde persoon van de verzoekende staat en van een andere staat of andere staten een verzoek tot uitlevering ontvangt, beslist de uitvoerende autoriteit van de aangezochte staat of en aan welke staat de betrokkene wordt overgeleverd. Bij zijn beslissing houdt de aangezochte staat rekening met alle relevante factoren waaronder, zij het niet uitsluitend, de factoren die reeds zijn gespecificeerd in het toepasselijke uitleveringsverdrag, en, bij ontstentenis van dergelijke gespecificeerde factoren, met:
 - a) de vraag of de verzoeken krachtens een verdrag zijn gedaan;
 - b) de plaats waar elk van de strafbare feiten is begaan;
 - c) de onderscheiden belangen van de verzoekende staten;
 - d) de ernst van de strafbare feiten;
 - e) de nationaliteit van het slachtoffer;
 - f) de mogelijkheid van latere uitlevering tussen de verzoekende staten; en
 - g) de volgorde waarin de verzoeken van de verzoekende staten zijn ontvangen.

2. Voor de toepassing van dit artikel wordt een door een lidstaat ontvangen verzoek tot aanhouding of overlevering krachtens het Europees aanhoudingsbevel als een verzoek tot uitlevering beschouwd.

Artikel 11: Verkorte uitleveringsprocedures

1. Indien de gezochte persoon ermee instemt dat hij wordt overgeleverd aan de verzoekende staat, kan de aangezochte staat, in overeenstemming met de beginselen en procedures van zijn rechtssysteem, de betrokkene zo snel mogelijk zonder verdere procedures overleveren. De instemming van de gezochte persoon kan afstand van bescherming door het specialiteitsbeginsel inhouden.

Artikel 12: Doortocht

1. De Verenigde Staten van Amerika kunnen toestemming geven tot vervoer over hun grondgebied van een persoon die wordt overgeleverd aan een lidstaat door een derde staat, dan wel aan een derde staat door een lidstaat. Een lidstaat kan toestemming geven tot vervoer over zijn grondgebied van een persoon die wordt overgeleverd aan de Verenigde Staten door een derde staat, dan wel aan een derde staat door de Verenigde Staten.
2. Een verzoek tot doortocht wordt langs diplomatieke weg of rechtstreeks tussen het "Department of Justice" van de Verenigde Staten en het ministerie van Justitie van de betrokken lidstaat gedaan. Voor de toezending van zodanig verzoek kan gebruik worden gemaakt van de diensten van de Internationale Criminele Politie-Organisatie (Interpol). Het verzoek bevat een beschrijving van de te vervoeren persoon en een korte feitelijke uiteenzetting van de zaak. Een persoon in doortocht wordt tijdens de doortocht in hechtenis gehouden.
3. Toestemming is niet vereist wanneer de betrokkene door de lucht wordt vervoerd en geen tussenlanding is voorzien op het grondgebied van de staat van doortocht. Wanneer een onvoorziene tussenlanding plaatsvindt, kan de staat waar dit gebeurt een verzoek tot doortocht overeenkomstig het bepaalde onder lid 2 verlangen. Alle nodige maatregelen worden genomen om te voorkomen dat de vervoerde persoon verdwijnt voordat de doortocht wordt uitgevoerd, mits het verzoek tot doortocht binnen een termijn van 96 uren na de onvoorziene

tussenlanding wordt ontvangen.

Artikel 13: Doodstraf

Indien het strafbaar feit op grond waarvan om uitlevering wordt gevraagd strafbaar is gesteld met de doodstraf volgens de wetten van de verzoekende staat doch niet volgens de wetten van de aangezochte staat, kan de aangezochte staat uitlevering afhankelijk stellen van de voorwaarde dat de gezochte persoon niet ter dood wordt veroordeeld, of, indien de verzoekende staat om procedurele redenen niet aan deze voorwaarde kan voldoen, van de voorwaarde dat de doodstraf, indien deze wordt uitgesproken, niet wordt voltrokken. Indien de verzoekende staat instemt met de uitlevering op de in dit lid genoemde voorwaarden, moet hij die voorwaarden naleven. Indien de verzoekende staat de voorwaarden niet aanvaardt, kan het uitleveringsverzoek worden geweigerd.

Artikel 14: Gevoelige informatie in een verzoek

Indien de verzoekende staat overweegt bijzonder gevoelige informatie over te leggen tot staving van zijn uitleveringsverzoek, kan hij de aangezochte staat raadplegen om na te gaan in hoeverre de informatie door de aangezochte staat kan worden beschermd. Indien de aangezochte staat de informatie niet op dusdanige wijze kan beschermen als de verzoekende staat wil, besluit de verzoekende staat of de informatie niettemin wordt overgelegd.

Artikel 15: Overleg

De overeenkomstsluitende partijen plegen voor zover nodig overleg opdat zo goed mogelijk gebruik kan worden gemaakt van deze overeenkomst, daaronder begrepen overleg om de oplossing van geschillen over de uitlegging of de toepassing van deze overeenkomst te bevorderen.

Artikel 16: Toepassing in de tijd

1. Deze overeenkomst is van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.

2. Deze overeenkomst is van toepassing op uitleveringsverzoeken die na de inwerkingtreding ervan zijn ingediend. De artikelen 4 en 9 van deze overeenkomst zijn echter van toepassing op verzoeken die in de aangezochte staat op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst in behandeling zijn.

Artikel 16 bis: Non-derogatie

1. Deze overeenkomst geldt onverminderd het aanvoeren van weigeringsgronden door de aangezochte staat in verband met een aangelegenheid die niet geregeld wordt door deze overeenkomst, hetgeen mogelijk is uit hoofde van een van kracht zijnd bilateraal uitleveringsverdrag tussen de Verenigde Staten van Amerika en een lidstaat.
2. Indien de constitutionele beginselen van de aangezochte lidstaat naleving van zijn verplichting tot uitlevering in de weg zou kunnen staan en noch deze overeenkomst noch het toepasselijk uitleveringsverdrag voorziet in een oplossing, vindt overleg plaats tussen de aangezochte en de verzoekende staat.

Artikel 17: Toekomstige bilaterale uitleveringsverdragen met lidstaten

Deze overeenkomst belet niet de sluiting, nadat zij in werking is getreden, van bilaterale overeenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika die verenigbaar zijn met de onderhavige overeenkomst.

Artikel 18: Aanwijzing en kennisgeving

De Europese Unie stelt de Verenigde Staten in kennis van iedere aanwijzing krachtens artikel 2, lid 3, voorafgaand aan de uitwisseling van de schriftelijke instrumenten tussen de Verenigde Staten en de lidstaten zoals omschreven in artikel 3, lid 2.

Artikel 19: Territoriale toepassing

Deze overeenkomst is van toepassing:

1. op de Verenigde Staten van Amerika;
2. in betrekking tot de Europese Unie:
 - a) op de lidstaten;
 - b) op overzeese gebiedsdelen ten aanzien waarvan een lidstaat verantwoordelijk is voor de externe betrekkingen, of landen die geen lidstaat zijn en ten aanzien waarvan een lidstaat andere taken heeft op het gebied van de externe betrekkingen, en die zijn opgenomen in de lijst die als bijlage bij deze overeenkomst gaat;
 - c) op gebiedsdelen of landen als bedoeld onder b) die niet zijn opgenomen in de lijst in bijlage dezes maar door de Overeenkomstsluitende Partijen via een diplomatieke-notawisseling, welke naar behoren bevestigd is tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken lidstaat, onderling zijn overeengekomen.
3. De tot enig gebiedsdeel of land uitgebreide toepassing van deze overeenkomst krachtens lid 2 kan door elke Partij worden beëindigd door middel van een schriftelijke, naar behoren tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken lidstaat bevestigde, kennisgeving langs diplomatieke weg die zes maanden op voorhand aan de andere Partij wordt gedaan.

Artikel 19 bis: Herziening

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen deze overeenkomst uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding aan een gemeenschappelijke herziening te onderwerpen. Deze herziening zal in het bijzonder betrekking hebben op de praktische uitvoering van de overeenkomst en kan ook aangelegenheden behelzen zoals de gevolgen van de verdere ontwikkeling van de Europese Unie met betrekking tot het voorwerp van deze overeenkomst.

Artikel 20: Inwerkingtreding en opzegging

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag volgende op de derde maand na de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen onderling instrumenten hebben uitgewisseld waaruit blijkt dat zij hun daartoe strekkende interne procedures hebben voltooid. In deze instrumenten wordt tevens aangegeven dat de in artikel 3, lid 2, bedoelde procedures zijn voltooid.
2. Iedere overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst te allen tijde opzeggen door de andere partij daarvan schriftelijk in kennis te stellen. De opzegging wordt zes maanden na de datum van kennisgeving van kracht.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze overeenkomst hebben ondertekend

Gedaan te [] op [] in twee exemplaren in de [] taal, zijnde de teksten in ieder van deze talen gelijkelijk authentiek.

Toelichting bij de overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

Deze nota geeft uitleg over afspraken tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de toepassing van een aantal bepalingen van de overeenkomst betreffende uitlevering tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika (hierna “de overeenkomst” genoemd).

Bij artikel 17

In artikel 17 is bepaald dat de overeenkomst geen beletsel vormt voor de sluiting, na inwerkingtreding, van bilaterale uitleveringsovereenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika indien deze verenigbaar zijn met de overeenkomst.

Mochten op basis van de overeenkomst genomen maatregelen voor de VS en/of een of meer lidstaten praktische problemen opleveren, dan moeten die problemen indien mogelijk in de eerste plaats worden opgelost via overleg tussen de betrokken lidstaat of lidstaten van de EU en de Verenigde Staten van Amerika, of, in voorkomend geval, via de in deze overeenkomst vermelde overlegprocedures. Indien dergelijke praktische problemen niet via overleg alleen kunnen worden opgelost, dan past het binnen de overeenkomst dat toekomstige bilaterale overeenkomsten tussen de lidstaat of lidstaten van de EU en de Verenigde Staten van Amerika een bruikbaar alternatief mechanisme aanreiken ten behoeve van de doelstellingen van de bepaling in kwestie waaruit de problemen zijn voortgekomen.

Bij artikel 10

Artikel 10 brengt geen wijziging in de verplichtingen van de staten die partij zijn bij het Statuut van Rome inzake het Internationaal Strafhof, noch in de rechten van andere partijen dan staten met betrekking tot het Internationaal Strafhof.

**ONTWERP-OVEREENKOMST BETREFFENDE RECHTSHULP
TUSSEN DE VERENIGDE STATEN VAN AMERIKA
EN DE EUROPESE UNIE**

Preambule

Artikel 1 Voorwerp en doel

Artikel 2 Definities

Artikel 3 Toepassingsgebied van deze overeenkomst met betrekking
tot bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten
en bij gebreke daarvan

Artikel 4 Identificatie van bankgegevens

Artikel 5 Gemeenschappelijke onderzoeksteams

Artikel 6 Videoconferenties

Artikel 7 Versnelde toezending van verzoeken

Artikel 8 Rechtshulp aan administratieve autoriteiten

Artikel 9 Gebruiksbeperkingen ter bescherming van persoons- en andere gegevens

Artikel 10 Verzoek om geheimhouding dat uitgaat van de verzoekende staat

Artikel 11	Overleg
Artikel 12	Toepassing in de tijd
Artikel 13	Non-derogatie
Artikel 14	Toekomstige bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten
Artikel 15	Aanwijzing en kennisgeving
Artikel 16	Territoriale toepassing
Artikel 16 bis	Herziening
Artikel 17	Inwerkingtreding en opzegging
<u>Toelichting</u>	

Verlangend de samenwerking tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten van de Europese Unie verder te vergemakkelijken;

verlangend de criminaliteit doeltreffender te bestrijden teneinde onze respectieve democratische samenlevingen en onze gemeenschappelijke waarden te beschermen;

met inachtneming van de rechten van het individu en de rechtsstaat;

indachtig de waarborgen die hun respectieve rechtsstelsels bieden inzake het recht op een eerlijke behandeling voor een in beschuldiging gestelde persoon, waaronder het recht te worden gevonnist door een onpartijdige rechtbank als vastgelegd in de wet;

vanuit de wens een verdrag betreffende rechtshulp in strafzaken te sluiten,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1: Voorwerp en doel

De overeenkomstsluitende partijen verbinden zich ertoe in overeenstemming met de bepalingen van deze overeenkomst hun samenwerking en rechtshulp te verbeteren.

Artikel 2: Definities

1. Onder "overeenkomstsluitende partijen" worden de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika verstaan.
2. Onder "lidstaat" wordt een lidstaat van de Europese Unie verstaan.

Artikel 3: Toepassingsgebied van deze overeenkomst met betrekking tot bilaterale rechtshulpverdragen en bij gebreke daarvan

1. De Verenigde Staten van Amerika, en de Europese Unie krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgen dat de bepalingen van deze overeenkomst met betrekking tot bilaterale rechtshulpverdragen tussen de Verenigde Staten van Amerika en de lidstaten die van kracht zijn op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst, op de volgende wijze worden toegepast:
 - a) artikel 4 wordt toegepast om te voorzien in de identificatie van financiële rekeningen en transacties, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;
 - b) artikel 5 wordt toegepast om te voorzien in de instelling en de werking van gemeenschappelijke onderzoeksteams, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;
 - c) artikel 6 wordt toegepast om erin te voorzien dat personen die zich in de aangezochte staat bevinden, met gebruikmaking van een videoverbinding tussen de verzoekende en de aangezochte staat kunnen worden gehoord, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;
 - d) artikel 7 wordt toegepast om te voorzien in het gebruik van snelle communicatiemiddelen, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;
 - e) artikel 8 wordt toegepast om te voorzien in rechtshulp aan de betrokken administratieve autoriteiten, naast de rechtsgronden die reeds vervat zijn in bilaterale verdragsbepalingen;

- f) behoudens artikel 9, leden 4 en 5, wordt artikel 9 toegepast in plaats van, of bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de beperking van het gebruik van inlichtingen of bewijzen die aan de verzoekende staat worden verstrekt, en over de voorwaardelijkheid of de weigering van rechtshulp om redenen van gegevensbescherming;
 - g) artikel 10 wordt toegepast bij gebreke van bilaterale verdragsbepalingen over de omstandigheden waarin de verzoekende staat de geheimhouding van zijn verzoek kan verlangen.
2. a) De Europese Unie waarborgt krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie dat iedere lidstaat in een schriftelijk instrument tussen die lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika bevestigt dat hij deze overeenkomst en zijn van kracht zijnd bilateraal rechtshulpverdrag met de Verenigde Staten van Amerika op de in onderhavig artikel uiteengezette wijze zal toepassen.
- b) De Europese Unie waarborgt krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en die bilaterale rechtshulpverdragen hebben gesloten met de Verenigde Staten van Amerika, de onder a) bedoelde maatregelen nemen.
- c) De overeenkomstsluitende partijen beijveren zich om het onder b) omschreven proces te voltooien vóór, dan wel zo spoedig mogelijk na, de geplande toetreding van een nieuwe lidstaat. De Europese Unie stelt de Verenigde Staten in kennis van de datum van toetreding van nieuwe lidstaten.
3. a) De Verenigde Staten van Amerika en de Europese Unie krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgen tevens dat de bepalingen van deze overeenkomst worden toegepast als er tussen de Verenigde Staten van Amerika en een lidstaat geen bilateraal rechtshulpverdrag van kracht is.

- b) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat een dergelijke lidstaat middels een schriftelijk instrument tussen de lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika erkent dat de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing zijn.
- c) De Europese Unie, krachtens het Verdrag betreffende de Europese Unie, waarborgt dat nieuwe lidstaten die na de inwerkingtreding van deze overeenkomst tot de Europese Unie toetreden en geen bilaterale rechtshulpverdragen hebben gesloten met de Verenigde Staten van Amerika, de onder b) bedoelde maatregelen nemen.
4. Indien het in lid 2, onder b), en lid 3, onder c), bedoelde proces niet vóór de datum van toetreding is voltooid, zijn de bepalingen van deze overeenkomst van toepassing in de betrekkingen tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken nieuwe lidstaat met ingang van de datum waarop zij elkaar en de Europese Unie in kennis hebben gesteld van de voltooiing van hun interne procedures die daartoe moeten leiden.
5. De overeenkomstsluitende partijen komen overeen dat deze overeenkomst alleen tot rechtshulp tussen de betrokken staten strekt. Een particulier kan aan de bepalingen van deze overeenkomst niet het recht ontlennen bewijs te verkrijgen, te weren of uit te sluiten, de uitvoering van een verzoek te beletten, of de anderszins krachtens de nationale wetgeving beschikbare rechten uit te breiden of te beperken.

Artikel 4: Identificatie van bankgegevens

1. a) Ten verzoeken van de verzoekende staat verifieert de aangezochte staat, in overeenstemming met het bepaalde in dit artikel, terstond of de op zijn grondgebied gevestigde banken gegevens bezitten betreffende de vraag of een nader genoemde natuurlijke of rechtspersoon die verdacht wordt van of in staat van beschuldiging is gesteld wegens een strafbaar feit, houder is van een of meer bankrekeningen. De aangezochte staat deelt het resultaat van zijn nasporingen terstond aan de verzoekende staat mee.

- b) De onder a) omschreven handelingen kunnen ook worden uitgevoerd om
 - i) gegevens omtrent veroordeelde of anderszins bij een strafbaar feit betrokken natuurlijke of rechtspersonen te achterhalen,
 - ii) gegevens die in het bezit zijn van andere financiële instellingen dan banken te achterhalen, of
 - iii) niet aan rekeningen gebonden financiële transacties op te sporen.
2. Een verzoek om de in lid 1 omschreven gegevens omvat:
- a) de identiteit van de natuurlijke of rechtspersoon die van belang is om dergelijke rekeningen en transacties op te sporen, en
 - b) voldoende gegevens op grond waarvan de bevoegde autoriteit van de aangezochte staat:
 - i) redelijkerwijs kan vermoeden dat de betrokken natuurlijke of rechtspersoon bij een strafbaar feit is betrokken en dat al dan niet bancaire instellingen op het grondgebied van de aangezochte staat over de verlangde gegevens zou kunnen beschikken, en
 - ii) kan concluderen dat de verlangde gegevens betrekking hebben op het strafrechtelijk onderzoek of de strafvervolgning.
 - c) voor zover mogelijk, gegevens over de mogelijk betrokken bank of andere niet-bancaire financiële instelling, en andere gegevens die dienstig zijn om gerichter te kunnen zoeken.

3. Verzoeken om rechtshulp uit hoofde van dit artikel worden verzonden tussen
- a) de centrale autoriteiten die bevoegd zijn voor rechtshulp in de lidstaten of de nationale autoriteiten van de lidstaten die bevoegd zijn voor het onderzoek naar en de vervolging van strafbare feiten, zoals aangewezen overeenkomstig artikel 15, lid 2, en
 - b) de nationale autoriteiten van de Verenigde Staten die bevoegd zijn voor het onderzoek naar en de vervolging van strafbare feiten, zoals aangewezen overeenkomstig artikel 15, lid 2.

Na de inwerkingtreding van deze overeenkomst kunnen de overeenkomstsluitende partijen middels de uitwisseling van diplomatieke nota's overeenkomen de kanalen waarlangs verzoeken uit hoofde van dit artikel worden verstuurd, te wijzigen.

- 4.a) Behoudens het bepaalde onder b), kan een staat krachtens artikel 15 zijn plicht om uit hoofde van dit artikel rechtshulp te verlenen, beperken tot:
- i) feiten die bij de wet van de aangezochte en de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld;
 - ii) feiten die in de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld met een vrijheidsstraf of een tot vrijheidsbeneming strekkende maatregel met een maximum van ten minste vier jaar, en in de aangezochte staat met een maximum van ten minste twee jaar, of
 - iii) nader bepaalde ernstige feiten die bij de wet van de aangezochte en de verzoekende staat strafbaar zijn gesteld.
- b) Een staat die zijn plicht overeenkomstig het bepaalde onder a) ii) of iii) beperkt, moet ten minste de identificatie mogelijk maken van rekeningen in verband met terroristische activiteiten en het witwassen van de opbrengsten uit een breed gamma van ernstige criminele activiteiten die bij de wet van de verzoekende en de aangezochte staat strafbaar zijn gesteld.

5. Rechtshulp mag in het kader van dit artikel niet worden geweigerd op grond van het bankgeheim.
6. De aangezochte staat beantwoordt een verzoek tot overlegging van stukken betreffende de rekeningen of transacties die conform dit artikel zijn geïdentificeerd, in overeenstemming met de bepalingen van het toepasselijke rechtshulpverdrag dat tussen de betrokken staten van kracht is of, bij gebreke daarvan, in overeenstemming met de vereisten van zijn nationale wetgeving.
7. De overeenkomstsluitende partijen nemen maatregelen om te voorkomen dat aangezochte staten door de toepassing van dit artikel buitengewoon worden belast. Indien een aangezochte staat, alsook banken of de communicatiekanalen waarin dit artikel voorziet, niettemin buitengewoon worden belast, plegen de overeenkomstsluitende partijen onmiddellijk overleg teneinde de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken, en teneinde de maatregelen te treffen die nodig zijn om de bestaande en toekomstige belasting te verminderen.

Artikel 5: Gemeenschappelijke onderzoeksteams

1. De overeenkomstsluitende partijen nemen, voor zover zij zulks nog niet hebben gedaan, de nodige maatregelen om gemeenschappelijke onderzoeksteams te kunnen instellen en te laten functioneren op het grondgebied van de Verenigde Staten, respectievelijk elke lidstaat, teneinde strafrechtelijke onderzoeken of strafvervolgingen waarbij de Verenigde Staten en een of meer lidstaten betrokken zijn te vergemakkelijken, voor zover de Verenigde Staten en de betrokken lidstaat dit nodig achten.
2. De procedures voor de werking van het team, zoals samenstelling, duur, locatie, organisatie, functies en doel van het team, en de voorwaarden voor deelneming van leden van het team aan onderzoeksactiviteiten op het grondgebied van een andere staat, worden overeengekomen tussen de betrokken bevoegde autoriteiten die bevoegd zijn voor het onderzoeken en vervolgen van strafbare feiten als door de respectieve betrokken staten bepaald.

3. De betrokken bevoegde autoriteiten die door de respectieve staten worden bepaald treden rechtstreeks met elkaar in contact met het oog op de instelling en de werking van het team, maar wanneer op grond van de uitzonderlijke complexiteit, de grote omvang of andere omstandigheden een meer centrale coördinatie nodig wordt geacht voor bepaalde of voor alle aspecten, kunnen de staten overeenkomen daartoe andere passende communicatiekanalen te gebruiken.
4. Wanneer het gemeenschappelijk onderzoeksteam het noodzakelijk acht dat in een van de staten die het team hebben ingesteld, onderzoekshandelingen plaatsvinden, kan een lid van het team van die staat zijn eigen bevoegde autoriteiten vragen die handelingen te verrichten zonder dat de andere staten daartoe een verzoek om rechtshulp behoeven in te dienen. De vereiste rechtsregel om de maatregel in die staat te verkrijgen is de regel die van toepassing is op nationale onderzoekshandelingen.

Artikel 6: Videoconferenties

1. De overeenkomstsluitende partijen nemen de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat tussen de Verenigde Staten van Amerika en iedere lidstaat videoconferenties kunnen worden gebruikt om personen die zich in de aangezochte staat bevinden als getuige of deskundige in een procedure waarin rechtshulp wordt verstrekt, te horen, voor zover een dergelijke hulp niet reeds beschikbaar is. Behoudens specifieke andersluidende bepalingen in dit artikel, gelden voor die procedure de voorwaarden die zijn aangegeven in het toepasselijke rechtshulpverdrag dat tussen de betrokken staten van kracht is, of in de wet van de aangezochte staat, naar gelang van het geval.
2. Tenzij de verzoekende en de aangezochte staat anders zijn overeengekomen, draagt de verzoekende staat de kosten van de totstandbrenging en het functioneren van de videoverbinding. De overige kosten die voortvloeien uit de uitvoering van de maatregel (met inbegrip van de reiskosten van de deelnemers in de aangezochte staat) worden gedragen in overeenstemming met de toepasselijke bepalingen van het rechtshulpverdrag dat tussen de betrokken staten van kracht is, dan wel, bij gebreke van zodanig verdrag, zoals overeengekomen tussen de verzoekende en de aangezochte staat.
3. De verzoekende en de aangezochte staat kunnen met elkaar in overleg treden om de oplossing

van juridische, technische of logistieke kwesties die zich bij de uitvoering van het verzoek kunnen voordoen, te vergemakkelijken.

4. Onverminderd de bevoegdheid krachtens de wet van de verzoekende staat, wordt het met opzet afleggen van een valse verklaring of een ander delict van de persoon die als getuige of deskundige tijdens de videoconferentie wordt gehoord, door de aangezochte staat op dezelfde wijze gestraft als in het kader van nationale procedures zou gebeuren.
5. Dit artikel doet niet af aan het gebruik van andere middelen die krachtens het toepasselijke verdrag of de toepasselijke wet beschikbaar zijn om getuigen te verhoren.
6. Dit artikel doet geen afbreuk aan de toepassing van bepalingen van bilaterale rechtshulpovereenkomsten tussen de Verenigde Staten van Amerika en lidstaten die het gebruik van videoconferenties voor andere dan de in lid 1 aangegeven doelen verplicht stellen of toestaan, daaronder begrepen ten behoeve van de identificatie van personen of voorwerpen of het afnemen van verklaringen in het kader van een onderzoek. Wanneer een toepasselijke overeenkomst of wet niet reeds daarin voorziet, kan een staat het gebruik van videoconferenties in die gevallen toestaan.

Artikel 7: Versnelde toezending van verzoeken

Verzoeken om rechtshulp, en mededelingen dienaangaande, kunnen worden gedaan met gebruikmaking van snelle communicatietechnieken, daaronder begrepen faxapparatuur of elektronische post, gevolgd door een formele bevestiging wanneer de aangezochte staat dat vereist. De aangezochte staat kan het verzoek met gebruikmaking van zodanige snelle communicatietechnieken beantwoorden.

Artikel 8: Rechtshulp aan administratieve autoriteiten

1. Rechtshulp wordt ook verleend aan een nationale administratieve autoriteit die gedragingen onderzoekt met het oog op strafvervolgning of verwijzing naar autoriteiten die bevoegd zijn dergelijke gedragingen te onderzoeken of strafrechtelijk te vervolgen, krachtens een specifieke administratieve of regelgevende bevoegdheid om dergelijke onderzoeken te doen. Rechtshulp kan onder dergelijke voorwaarden ook worden verleend aan andere administratieve autoriteiten. Rechtshulp wordt niet verstrekt in aangelegenheden waarin de administratieve autoriteit op voorhand verklaart dat geen vervolging of, waar van toepassing, verwijzing zal plaatsvinden.

- 2.a) Verzoeken om rechtshulp uit hoofde van dit artikel worden verzonden tussen de centrale autoriteiten die zijn aangewezen krachtens het bilaterale rechtshulpverdrag dat tussen de betrokken staten van kracht is, of tussen andere autoriteiten die door de centrale autoriteiten zijn overeengekomen;
- b) Bij gebreke van een verdrag worden verzoeken verzonden tussen het "Department of Justice" van de Verenigde Staten en het ministerie van Justitie of, krachtens artikel 15, een vergelijkbaar ministerie van de betrokken lidstaat dat verantwoordelijk is voor de verzending van rechtshulpverzoeken, of tussen andere autoriteiten als overeengekomen tussen het "Department of Justice" en het betrokken ministerie.
3. De overeenkomstsluitende partijen nemen maatregelen om buitengewone belasting van de aangezochte staten ten gevolge van de toepassing van dit artikel te voorkomen. Wanneer een dergelijke buitengewone belasting toch plaatsvindt, raadplegen de overeenkomstsluitende partijen elkaar onverwijld om de toepassing van dit artikel te vergemakkelijken, onder andere door die maatregelen te nemen welke nodig zijn om bestaande en toekomstige belasting te verminderen.

Artikel 9: Gebruiksbeperkingen ter bescherming van persoons- en andere gegevens

1. De verzoekende staat kan van de aangezochte staat verkregen bewijsmateriaal en informatie gebruiken:
- a) ten behoeve van zijn strafrechtelijke onderzoeken en strafprocedures;
 - b) om een onmiddellijke, ernstige bedreiging van zijn openbare veiligheid te voorkomen;
 - c) ten behoeve van zijn niet-strafrechtelijke gerechtelijke en administratieve procedures die rechtstreeks verband houden met onderzoeken of procedures
 - i) als bedoeld onder a), of
 - ii) waarvoor rechtshulp is verstrekt krachtens artikel 8;
 - d) voor enig ander doel, indien de informatie of het bewijsmateriaal openbaar is gemaakt in het kader van een procedure waarvoor ze zijn verstrekt, of in enige andere situatie als beschreven onder a), b) en c), en
 - e) voor enig ander doel, uitsluitend na voorafgaande toestemming van de aangezochte staat.

- 2.a) Dit artikel doet niet af aan de mogelijkheid van de aangezochte staat om in een concrete zaak nadere voorwaarden te stellen wanneer het concrete rechtshulpverzoek bij gebreke van die voorwaarden niet kan worden nagekomen. Wanneer uit hoofde van dit lid nadere voorwaarden zijn gesteld, kan de aangezochte staat van de verzoekende staat verlangen dat deze inlichtingen verstrekt over het gebruik dat wordt gemaakt van het bewijsmateriaal of de informatie.
- b) Algemene beperkingen met betrekking tot de rechtsregels van de verzoekende staat voor het behandelen van persoonsgegevens mogen door de aangezochte staat echter niet worden opgelegd als een voorwaarde uit hoofde van lid 2, onder a), voor het verschaffen van bewijsmateriaal of informatie.
3. Indien de aangezochte staat, nadat hij het verlangde bewijsmateriaal en de informatie aan de verzoekende staat heeft verstrekt, omstandigheden leert kennen die hem zouden kunnen nopen in een concreet geval om bijkomende voorwaarden te verzoeken, kan de aangezochte staat met de verzoekende staat overleggen om te bepalen in hoeverre het bewijsmateriaal en de informatie kunnen worden beschermd.
4. Een aangezochte staat mag in plaats van dit artikel de bepaling inzake gebruiksbeperking van het toepasselijke bilaterale rechtshulpverdrag toepassen, indien zulks ertoe leidt dat het gebruik van informatie en bewijsmateriaal minder wordt beperkt dan als gevolg van onderhavig artikel het geval is.
5. Indien een bilateraal rechtshulpverdrag dat tussen de Verenigde Staten van Amerika en een lidstaat op de datum van ondertekening van deze overeenkomst van kracht is, beperkingen toestaat op de verplichting om rechtshulp te verlenen bij bepaalde belastingdelicten, kan de betrokken lidstaat bij de uitwisseling van schriftelijke instrumenten met de Verenigde Staten als bedoeld in artikel 3, lid 2, aangeven dat hij, wat dergelijke strafbare feiten betreft, de bepaling inzake gebruiksbeperking van dat verdrag blijft toepassen. ¹

¹ Dit lid zal alleen op Luxemburg van toepassing zijn.

Artikel 10: Verzoek om geheimhouding dat uitgaat van de verzoekende staat

De aangezochte staat laat niets onverlet om een verzoek en de inhoud ervan geheim te houden, indien de verzoekende staat daarom verzoekt. Indien het verzoek niet kan worden uitgevoerd zonder de verzochte geheimhouding te schenden, deelt de centrale autoriteit van de aangezochte staat dit mee aan de verzoekende staat, die dan bepaalt of het verzoek desalniettemin moet worden uitgevoerd.

Artikel 11: Overleg

De overeenkomstsluitende partijen plegen voor zover nodig overleg opdat zo goed mogelijk gebruik kan worden gemaakt van deze overeenkomst, daaronder begrepen overleg om de oplossing van geschillen over de uitlegging of de toepassing van deze overeenkomst te bevorderen.

Artikel 12: Toepassing in de tijd

1. Deze overeenkomst is van toepassing op strafbare feiten die vóór of na de inwerkingtreding ervan zijn gepleegd.
2. Deze overeenkomst is van toepassing op rechtshulpverzoeken die na de inwerkingtreding ervan zijn ingediend. De artikelen 6 en 7 van deze overeenkomst zijn echter van toepassing op verzoeken die in de aangezochte staat op het moment van inwerkingtreding van deze overeenkomst in behandeling zijn.

Artikel 13: Non-derogatie

Behoudens artikel 4, lid 5, en artikel 9, lid 2, onder b), laat deze overeenkomst voor de aangezochte staat de mogelijkheid onverlet ten aanzien van het verlenen van rechtshulp weigeringsgronden in te roepen uit hoofde van een bilateraal rechtshulpverdrag, of bij ontstentenis daarvan, van zijn toepasselijke rechtsbeginselen, onder andere wanneer de uitvoering van het verzoek schadelijk zou zijn voor zijn soevereiniteit, veiligheid, openbare orde of andere wezenlijke belangen.

Artikel 14: Toekomstige bilaterale rechtshulpverdragen met lidstaten

Deze overeenkomst belet niet dat, nadat zij van kracht is geworden, bilaterale overeenkomsten tussen een lidstaat van de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika worden gesloten die verenigbaar zijn met ¹ de onderhavige overeenkomst.

Artikel 15: Aanwijzing en kennisgeving

1. Indien een ander ministerie dan het ministerie van Justitie krachtens artikel 8, lid 2, onder b), is aangewezen, stelt de Europese Unie de Verenigde Staten van die aanwijzing in kennis, voorafgaand aan de uitwisseling van schriftelijke instrumenten tussen de Verenigde Staten en de lidstaten zoals omschreven in artikel 3, lid 3.
2. De overeenkomstsluitende partijen stellen elkaar, op basis van onderling overleg over de aanwijzing van de nationale autoriteiten krachtens artikel 4, lid 3, die verantwoordelijk zijn voor het onderzoek naar en de vervolging van strafbare feiten, in kennis van de aldus aangewezen nationale autoriteiten, zulks voorafgaand aan de uitwisseling van schriftelijke instrumenten tussen de Verenigde Staten en de lidstaten zoals omschreven in artikel 3, leden 2 en 3. Voor lidstaten die geen rechtshulpverdrag met de Verenigde Staten hebben, stelt de Europese Unie de Verenigde Staten voorafgaand aan een dergelijke uitwisseling in kennis van de identiteit van de centrale autoriteiten krachtens artikel 4, lid 3.
3. De overeenkomstsluitende partijen stellen elkaar in kennis van alle uit hoofde van artikel 4, lid 4, ingeroepen beperkingen, voorafgaand aan de uitwisseling van schriftelijke instrumenten tussen de Verenigde Staten en de lidstaten zoals omschreven in artikel 3, leden 2 en 3.

Artikel 16: Territoriale toepassing

Deze overeenkomst is van toepassing:

1. op de Verenigde Staten van Amerika;

¹ De uitdrukking “verenigbaar met” zal nader worden toegelicht in een diplomatieke-notawisseling tussen de overeenkomstsluitende partijen.

2. in betrekking tot de Europese Unie:
 - a) op de lidstaten;
 - b) op overzeese gebiedsdelen ten aanzien waarvan een lidstaat verantwoordelijk is voor de externe betrekkingen, of landen die geen lidstaat zijn en ten aanzien waarvan een lidstaat andere taken heeft op het gebied van de externe betrekkingen, en die zijn opgenomen in de lijst die als bijlage bij deze overeenkomst gaat;
 - c) op gebiedsdelen of landen als bedoeld onder b) die niet zijn opgenomen in de lijst in bijlage dezes maar door de Overeenkomstsluitende Partijen via een diplomatieke-notawisseling, welke naar behoren bevestigd is tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken lidstaat, onderling zijn overeengekomen.
1. De tot enig gebiedsdeel of land uitgebreide toepassing van deze overeenkomst krachtens lid 2 kan door elke Partij worden beëindigd door middel van een schriftelijke, naar behoren tussen de Verenigde Staten van Amerika en de betrokken lidstaat bevestigde, kennisgeving langs diplomatieke weg die zes maanden op voorhand aan de andere Partij wordt gedaan.

Artikel 16 bis: Herziening

De overeenkomstsluitende partijen komen overeen deze overeenkomst uiterlijk vijf jaar na de inwerkingtreding aan een gemeenschappelijke herziening te onderwerpen. Deze herziening zal in het bijzonder betrekking hebben op de praktische uitvoering van de overeenkomst en kan ook aangelegenheden behelzen zoals de gevolgen van de verdere ontwikkeling van de Europese Unie met betrekking tot het voorwerp van deze overeenkomst.

Artikel 17: Inwerkingtreding en opzegging

1. Deze overeenkomst treedt in werking op de eerste dag na de derde maand volgend op de datum waarop de overeenkomstsluitende partijen onderling instrumenten hebben uitgewisseld waaruit blijkt dat zij hun daartoe strekkende interne procedures hebben voltooid. In deze instrumenten wordt tevens aangegeven dat de in artikel 3, leden 2 en 3, bedoelde procedures zijn voltooid.

2. Iedere overeenkomstsluitende partij kan deze overeenkomst te allen tijde opzeggen door de andere partij daarvan schriftelijk in kennis te stellen. De opzegging wordt zes maanden na de datum van die kennisgeving van kracht.

Ten blijke waarvan de ondergetekende gevolmachtigden deze overeenkomst hebben ondertekend

Gedaan te [] op [] in twee exemplaren in de [] taal, zijnde de teksten in ieder van deze talen gelijkelijk authentiek.

Toelichting bij de overeenkomst betreffende rechtshulp tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika

Deze nota geeft uitleg over afspraken tussen de overeenkomstsluitende partijen betreffende de toepassing van een aantal bepalingen van de overeenkomst betreffende rechtshulp tussen de Europese Unie en de Verenigde Staten van Amerika (hierna “de overeenkomst” genoemd).

Bij artikel 14

In artikel 14 is bepaald dat de overeenkomst geen beletsel vormt voor de sluiting, na inwerkingtreding, van bilaterale rechtshulpovereenkomsten tussen een lidstaat en de Verenigde Staten van Amerika indien deze verenigbaar zijn met de overeenkomst.

Mochten op basis van de overeenkomst genomen maatregelen voor de VS en/of een of meer lidstaten praktische problemen opleveren, dan moeten die problemen indien mogelijk in de eerste plaats worden opgelost via overleg tussen de betrokken lidstaat of lidstaten van de EU en de Verenigde Staten van Amerika, of, in voorkomend geval, via de in deze overeenkomst vermelde overlegprocedures. Indien dergelijke praktische problemen niet via overleg alleen kunnen worden opgelost, dan past het binnen de overeenkomst dat toekomstige bilaterale overeenkomsten tussen de lidstaat of lidstaten van de EU en de Verenigde Staten van Amerika een bruikbaar alternatief mechanisme aanreiken ten behoeve van de doelstellingen van de bepaling in kwestie waaruit de problemen zijn voortgekomen.

Bij artikel 8

Met betrekking tot rechtshulp aan een administratieve autoriteit uit hoofde van artikel 8, lid 1, houdt de eerste zin van artikel 8, lid 1, de verplichting in om rechtshulp te verlenen aan federale administratieve autoriteiten van de VS en nationale administratieve autoriteiten van de EU-lidstaten die daarom verzoeken. Op grond van de tweede zin kan rechtshulp ook worden verleend aan andere - niet-federale of lokale - administratieve autoriteiten. Het is echter aan de aangezochte staat om te bepalen of van deze mogelijkheid gebruik wordt gemaakt.

De partijen komen overeen dat op grond van de eerste zin van artikel 8, lid 1, op verzoek rechtshulp wordt verleend aan een administratieve autoriteit die op het moment dat het verzoek wordt ingediend, bezig is met onderzoeken of procedures met het oog op strafvervolgning of verwijzing van de onderzochte gedraging naar autoriteiten die krachtens een specifiek mandaat als direct daaronder beschreven bevoegd zijn tot vervolging. Het feit dat op het moment dat het verzoek wordt ingediend, wordt overwogen de zaak voor strafrechtelijke vervolging door te verwijzen, vormt geen beletsel voor die autoriteit om andere dan strafrechtelijke sancties in te stellen. In het geval van rechtshulp die verleend wordt op grond van artikel 8, lid 1, kan de verzoekende administratieve autoriteit dus tot het besluit komen dat strafrechtelijke vervolging of verwijzing met het oog op vervolging niet passend is. Deze mogelijke gevolgen doen echter niets af aan de verplichting van de overeenkomstsluitende partijen om krachtens dit artikel rechtshulp te verlenen. De verzoekende administratieve autoriteit mag artikel 8, lid 1, echter niet gebruiken om rechtshulp te vragen in gevallen waarin geen strafrechtelijke vervolging of verwijzing wordt overwogen, of voor zaken waarbij de onderzochte gedraging krachtens de wetgeving van de verzoekende staat niet in aanmerking komt voor een strafrechtelijke sanctie of verwijzing.

De EU brengt in herinnering dat de inhoud van de overeenkomst wat haar betreft valt onder de bepalingen inzake politieke en justitiële samenwerking in strafzaken van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, en dat de overeenkomst binnen het toepassingsgebied van die bepalingen tot stand is gekomen.

Bij artikel 9

Artikel 9, lid 2, onder b), moet ervoor zorgen dat weigering van rechtshulp op grond van gegevensbescherming alleen in uitzonderlijke gevallen mogelijk is. Een dergelijke situatie kan zich alleen voordoen als, na afweging van de prevalerende belangen in een specifiek geval (enerzijds de openbare belangen, waaronder een goede rechtsbedeling, en anderzijds de belangen die gemoeid zijn met de bescherming van het privéleven), overlegging van de door de verzoekende staat verlangde specifieke gegevens dusdanig fundamentele problemen zou veroorzaken dat de aangezochte staat daarin aanleiding ziet om het verzoek om essentiële redenen af te wijzen. Een aangezochte staat kan dus geen medewerking weigeren op grond van een ruime, categorische of systematische toepassing van de beginselen inzake gegevensbescherming. Het feit dat de verzoekende en de aangezochte staat verschillende regelingen voor gegevensbescherming hanteren (bv. als de verzoekende staat niet over een volwaardige speciale gegevensbeschermingsautoriteit beschikt) of een verschillende aanpak volgen voor de bescherming van persoonsgegevens (bv. als de verzoekende staat andere middelen dan het wissen van gegevens gebruikt om het privé karakter of de juistheid van door de wetshandhavingsinstanties ontvangen persoonsgegevens te waarborgen), mag krachtens artikel 9, lid 2, onder a), niet als extra voorwaarde worden ingeroepen.
